

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/44/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115207537
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2115207537.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený: JUDr. Vladimír Kán, advokát, so sídlom Nám. M. Benku 9-C1, Bratislava, proti žalovanej: S. C. G., nar. XX.X.XXXX, bytom D. L. G. XXX, zastúpená: Mgr. Peter Odehnal, advokát, so sídlom Hlavná 42, Trnava, o zaplatenie 70,70 eura, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, č. k. 10C/167/2015-24 zo dňa 03. decembra 2015, v časti náhrady trov konania, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v sume 16,88 eura k rukám jej právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd konanie zastavil (z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom), žalobcovi vrátil súdny poplatok za návrh v sume 9,90 eura a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v sume 49,98 eura do troch dní od právoplatnosti uznesenia k rukám jej právneho zástupcu. Svoje rozhodnutie v časti náhrady trov konania odôvodnil s poukazom na § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Z dôvodu, že konanie bolo zastavené pre späťvzatie žaloby žalobcom bez uvedenia dôvodu, z procesného hľadiska žalobca zavinil zastavenie konania. Žalovanej súd priznal náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia v sume 49,98 eura, za 2 úkony právnej služby á 16,60 eura (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 16.9.2015, písomné podanie na súd - odpor zo dňa 18.9.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a 2-krát režijný paušál á 8,39 eura podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Náhradu trov konania je žalobca povinný podľa § 149 ods. 1 O.s.p. poriadku zaplatiť právnomu zástupcovi žalovanej.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v časti týkajúcej sa náhrady trov konania odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, v ktorom namietol nesprávne právne posúdenie veci. Náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom nepovažuje za náklady účelne vynaložené. Vyššie uvedená právna vec je drobným sporom, preto priznané trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke 70,70 eura a je dôvodné náhradu trov konania v uvedenom rozsahu znížiť resp. nepriznať. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. je ustanovením s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá ponecháva na súde zváženie, či trovy konania sú voči uplatnenej pohľadávke neprimerané a čo vôbec pod neprimeranosťou treba rozumieť. Podľa jeho názoru neprimeranosťou nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale vôbec aj vznik trov konania, ktorých vznik ku vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný. Je nepochybné, že ak by zákonodarca chcel týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pri trovách právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ust. § 150 ods. 2 O.s.p. neobmedzuje možnosť zníženia, prípadne nepriznania náhrady len

trov právneho zastúpenia účastníka, ale trov konania účastníka ako takých. Trovy právneho zastúpenia odporcu vo výške 49,98 eura považuje žalobca za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedla, že súd prvého stupňa rozhodol správne, nakoľko z okolností, ktoré doposiaľ vyšli najavo je nepochybné, že žalobca podal návrh celkom nedôvodne. V tejto právnej veci neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., pretože nie je splnená podmienka neprimeranosti trov voči uplatnenej pohľadávke. Z dôvodovej správy k ust. § 150 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že trovy konania možno považovať za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke vtedy, ak niekoľkonásobne prevýšia sumu uplatnenej pohľadávky. O takýto prípad sa nejedná, pretože suma uplatnenej pohľadávky prevyšuje trovy konania. Zo samotného výsledku konania zjavne vyplýva, že náklady jej právneho zástupcu sú spojené s účelným bránením práva. Sám žalobca v odvolaní potvrdzuje, že súd pri vyčíslení náhrady trov právneho zastúpenia postupoval v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. a v tomto smere správnosť samotného vyčíslenia nespochybňuje. Zdôrazňuje však, že žalovaná na rozdiel od žalobcu do vyčíslenia nepridala žiadny nedôvodný a neúčelný úkon právnej služby. Sám žalobca v návrhu vyčíslil svoje trovy právneho zastúpenia v rozpore s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. a nedôvodne sa ich snažil navýšiť. Preto žalovaná navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a priznal jej trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvého stupňa postupoval správne, keď žalobkyni priznal náhradu trov konania.

Trovy konania v zmysle § 137 O.s.p. predstavujú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a tiež odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 142 a nasl. O.s.p. platí predovšetkým zásada úspechu v spore, pričom z hľadiska výšky trov konania súd musí posudzovať účelnosť vynaložených trov, pretože trovy konania musia byť vynaložené účelne vždy, aj keď súd rozhoduje o nich podľa § 142 O.s.p., ale aj podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ako tomu bolo v prejednávanej veci. Z hľadiska aplikácie ust. § 150 ods. 2 O.s.p. musí súd pri drobných sporoch posudzovať aj ich primeranosť.

Predmet konania v danej veci nepresahuje 1.000 eur, ide v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, pri ktorom v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania prichádza do úvahy aj možná aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. v súčasnom znení, podľa ktorého súd môže trovy konania v drobných sporoch nepriznať alebo znížiť, ak sú neprimerané voči pohľadávke. Definíciu toho, čo je „neprimerané voči pohľadávke“ zákon neuvádza, a tak je pri výklade tohto ustanovenia potrebné vychádzať aj z účelu tejto zákonnej úpravy. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. týkajúcej sa ust. § 150 O.s.p., táto zákonná úprava vychádza z nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.07.2007 v tom smere, aby sa pristupovalo k zníženiu trov, ktoré sú v drobných sporoch neprimerané voči uplatňovanej pohľadávke. V dôvodovej správe sa poukazuje na to, že v týchto konaniach niekedy trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. V dôvodovej správe sa ďalej uvádza, že „cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci vzhľadom na ich množstvo zaujímavé“. Takýto text dôvodovej správy nasvedčuje tomu, že ust. § 150 ods. 2 O.s.p. sa vzťahuje na trovy právneho zastúpenia a hotové výdavky s ním súvisiace. Podľa názoru odvolacieho súdu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. sa nemusí použiť len v prípade, ak trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Účelom takejto zákonnej úpravy bolo eliminovanie trov právneho zastúpenia pri hromadne uplatňovaných pohľadávkach a má nútiť veriteľa a splnomocneného zástupcu

k hospodárnosti. Tak, ako pri aplikácii § 150 ods. 1 O.s.p. aj v rámci úvah o tom, či sú trovy konania neprimerané a či prichádza do úvahy možnosť použitia ods. 2 tohto ustanovenia, je potrebné prihliadať aj na charakter uplatnenej pohľadávky, na okolnosti, ktoré žalobcu viedli k uplatneniu práva na súde, na postoj účastníka a tiež na okolnosti poskytovania právnej pomoci.

Pokiaľ ide o charakter pohľadávky, predmetom konania bolo vymáhanie cestovného s príslušnou zákonnou sankciou, ktoré konanie však bolo vinou žalobcu zastavené. Preto v danom prípade je potrebné rozlišovať trovy, ktoré by v prípade úspechu žalobcu mu boli priznané a v tomto konkrétnom prípade, kedy procesný úspech mala žalovaná. Právny zástupca zastupuje žalobcu aj v mnohých iných podobných sporoch. Nejde teda len o vzťah na základe individuálneho plnomocenstva pre predmetnú vec. Vzhľadom na totožný právny problém a rovnaké podklady žalobcu sú podľa názoru odvolacieho súdu administratívne práce (ich počítačové spracovanie), ale aj právne posúdenie jednotlivých úkonov právnej pomoci v takýchto veciach nenáročné až jednoduché. Na druhej strane je však situácia iná na strane žalovanej. Odhliadnuc od všetkých skutočností, na ktoré poukazovala žalovaná v písomných podaniach a z ktorého dôvodu bol návrh zo strany žalobcu zobratý späť, nemožno stotožňovať postavenie žalobcu s postavením žalovanej, ktorá vystupuje v konaní ako laik, ale tiež i ako spotrebiteľ a nemôže byť zorientovaná v problematike tak, aby sa vedela sama účinne brániť. Žalovanú nie je možné sankcionovať tým, že jej nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s odôvodnením, že sa mohla v konaní brániť sama. Nebolo by ani s princípom spravodlivosti možné chcieť od žalovanej, aby sama uhradila trovy konania svojmu právnenému zástupcovi, pokiaľ sama nezavinila, že bola účastníčkou konania na strane žalovanej a vinou žalobcu sa nechala zastúpiť a napokon bolo konanie zastavené. Preto s tvrdením žalobcu o tom, že priznané trovy konania sú neúčelné a súd by mal aplikovať ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nemožno súhlasiť.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol o povinnosti žalobcu nahradiť trovy konania žalovanej a uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. mala v odvolacom konaní úspech žalovaná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania. Súd priznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,88 eura, za jeden úkon právnej služby á 8,30 eura (§ 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), vyjadrenie k odvolaniu 21.1.2016, 1x krát režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) á 8,58 eura. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. súd žalobcovi uložil zaplatiť priznanú náhradu trov konania právnenému zástupcovi žalovanej.

Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.